

Predikacio – 2016. január 17./24./31.

A 7 gyülekezet – Filadelfia

Lec.: 1Kor 16,8-14;

A Filadelfiabeli gyülekezet angyalának is írd meg: Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van, aki megnyitja és senki be nem zárja, és bezárja és senki meg nem nyitja:

8

Tudom a te dolgodat (ímé adtam elődbe egy nyitott ajtót, amelyet senki be nem zárhat), hogy kevés erőd van, és megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg az én nevemet.

9

Ímé én adok a Sátán zsinagógájából, azok közül, akik zsidóknak mondják magukat és nem azok, hanem hazudnak; ímé azt mívelem, hogy azok eljőjenek és leboruljanak a te lábaid előtt, és megtudják, hogy én szerettelek téged.

10

Mivel megtartottad az én béketúrásra intó beszédemet, én is megtartalak téged a megpróbáltatás idején, amely az egész világra eljő, hogy megpróbálja e föld lakosait.

11

Ímé eljövök hamar: tartsd meg ami nálad van, hogy senki el ne vegye a te koronádat.

12

Aki győz, oszloppá teszem azt az én Istenemnek templomában, és többé onnét ki nem jő; és felírom ő reá az én Istenemnek nevét, és az én Istenem városának nevét, az új Jeruzsálemét, amely az égből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet.

13

Akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.

Text.: Jel 3,7-13

E levélnek is ugyan az a szerkezete mint a többi hét levélnek a Jelenések könyve elején: címzés, értékelés, tanács, ígéret, biztatás és figyelmeztetés. Csak ez a szerkezet minden levélnél más tartalommal telik meg. A továbbiakban ezt a szerkezetet fogjuk követni, a Filadelfiai Gyülekezetre szabottan.

1. Címzés (1/a). Itt is (mint az előző levelekben) kettős címzett van (közvetlen: a gyülekezet anygala és közvetett: a gyülekezet), valamint a címző Jézus, aki úgy mutatkozik be, ahogy az a legfontosabb a gyülekezet számára.

Címzett közvetlenül: a gyülekezet anygala. (amint már elhangzott:) ez az angyal a gyülekezet felelős elöljárója. Itt az angyal a funkciót és nem a tényleges mivoltot jelenti. Mint az előző gyülekezeteknél, itt sem ismerjük a gyülekezet közvetlenül megcímzett eme elöljáróját.

Címzett közvetetten:

Filadelfia városa. Filadelfia: testvérszeretet. A várost II. Athallos Philadelphos király (Kr. e. 159-138) Kr. e. 154 –ben alapította, kinek nevéől nevezték a várost. Athallos király, a görög kultúrának és tudománynak volt a pártfogója és maga is művelt ember volt. A várost alapító király, Fialdelfiát, a görög műveltség kisázsiai bázisának és missziós forrásának szánta. A város Szárdisztól DK –re kb. 45 km. –re helyezkedett el (a mai Törökország Ny –i részén), a Tmolosz hegy lábánál és a Kaganosz folyó termékeny völgyében. A fekvése miatt, kiváló minőségű szőlő és borkultúra alakult ki a városban. Ugyanakkor gyakoriak voltak a földrengések és egy nagyobb földrengés hatására a város elnéptelenedett, a lakosok a környező településekre menekültek. De a szőlőművelésre kedvező terület, mindig vonzó volt és rövid időn belül ismét benépesült a város. Kr. u. 17 –ben ismét egy jelentős földrengés rázta meg a települést (ami elpusztította Szardiszt is) és ezután a Római terjeszkedésnek már nem tudott ellenállni. Tibérius és Caligula római császárok újjáépítették a várost, mely aztán évszázadokig a „szépváros” és a „kis Athén” melléknevet birtokolta. Filadelfia ma is élő város. De a mai török neve: Alasér (Isten városa).

Filadelfia keresztyén gyülekezete. A gyülekezet létszáma viszonylag kicsiny volt. Nem ismerjük a gyülekezet alapítóját, sem jelentős személyiségekről nem tudunk és kiemelkedő tetteik sem maradtak fenn. Mégis ez a gyülekezet maradt fenn máig a hét gyülekezetből. A) Ignatius, Anthiochia püspöke (a Jelenések Könyve írása után néhány évtizeddel), elismerően írt a kis gyülekezet hűségéről. Tehát hosszútávon, az ő hűséges stratégiájuk volt a legsikeresebb. Még akkor is, ha ez a jelenben teljesen jelentéktelennek tűnt. → Nem a látszatnak kell mindig bedőlni (nagyhangú és jelentősnek tűnő személyiségeknek, az érzelmi biztosítékot kiverő megtéréseknek, a nagy pénzeket könnyen forgató és látványos eredményekkel kápráztató alakoknak), hanem a hűséget kell választani. A presbiterválasztásnál fontos szempont: a hűséges, kipróbált, szavát tartó, családját tisztességben nevelő, az Egyházban (Egyházi alkalmak, Istentisztelet, Bibliaóra, szolgálatok stb.) aktív személyt kell megválasztani. A szilárd értékrend és az ahhoz való hűséges és megalkuvást nem tűrő magatartás tud alapot jelenteni az Egyházunknak. Különb, mint a többi hat gyülekezet,

felmorzsolódunk. B) A Fialdelfiai gyülekezet, a misszióknak egy kiinduló bázisa lett, ahonnan terjedt az Evangélium évezredekken keresztül, még a legnagyobb Egyházüldözések idejében is, amikor már minden más gyülekezet felmorzsolódott, a Filadelfiai keresztyének hűségesek maradtak Krisztushoz. A gyülekezetet a Krisztushoz való hűség és a szolgálat tartotta meg. → A Krisztusba kapaszkodás makacs hűsége (akár a környezettel, vagy magam elképzelésével és vágyaival szemben is), a megmaradás és a győzelem feltétele (tehát nem a meg nem lévő képességek és lehetőségek megszerzése, melyet sokszor irigyen figyelünk a szomszéd gyülekezetekben és személyekben, „bezzeg azok..., ehhez képest mi...”). Csak fontos, hogy Krisztusba és ne a krisztusnak beállított, de nem Tőle jövő elképzelésekbe kapaszkodjon az ember. Mert akkor csalódik és Krisztustól is eltávolodik, s így hosszú időre, vagy véglegesen használhatatlan lesz az Isten ügye számára.

Címző: Krisztus („a Szent, az Igaz, akinél van a Dávid kulcsa, és amit kinyit, senki nem zárja be, és amit bezár, senki nem nyitja ki”). Ezek Istenei jelzők és képességek. Jézus Istenként lép fel. Szemben állnak ezek a jelzők, azon zsidó behatás alatt lévő tévtanításokkal, kik nem ismerik el Jézus Istenségét (a „Sátán zsinagógája” kif. is erre utal). Ezen Istenei jelzők a gyülekezettől figyelmet parancsolnak (Nem akar ki, az Isten szól hozzátok). Ez a figyelem a feltétele az üzenet befogadásának.

Szent. Jelentése: A) Átlátszó (mint az üveg). Mert tökéletesen tiszta. Jézus teljesen büntelen. Az Atyát csak Ő mutatta be a mi számunkra („aki látott engem, az látta az Atyát”, „Senki nem ismerheti meg az Atyát, csak Én általam” – mondja Jézus). → Csak Jézus által ismerhetjük meg az Isten akaratát velünk kapcsolatban is. Tehát, ha valamilyen döntéshozatal előtt állunk, és Isten akaratát felől érdeklődünk, akkor Jézus mutatja be Istent tervét nekünk. Ő a próféta, Aki Isten akaratát kijelenti. B) Egy bizonyos célra elválasztott. Jézus a megváltás végrehajtására lett kiválasztva. Csak Nála van a kegyelem és Általa lehet üdvösségünk. Más által (pl.: cselekedetek, emberi elképzelésekhez ragaszkodás stb.), nincs üdvösség. S ha valakit Ő üdvözít és helyreállít, akkor, mi nem vethetjük ki. Jézus a főpap, Aki áldozatával, megváltott minket. C) A világ és a gyülekezet vezetésének és megítélésének a jogát mutatja itt fel. Mert egy olyan valaki vezetheti a világot, Aki tudja az örökkévalóság mintáját, amelynek az alapján a küldetési területét az örökkévalóság képére tudja formálni és annak az alapján ítéleteket hozni. Tehát Jézus felmutatja, hogy a vezetés az ítélet joga a kezében van. Ezért Jézus, a király. Így kiábrázolódik, hogy az Atya Jézust felkente (felszentelte), prófétává, főpappá és királlyá. Ez Jézus hármas tiszte. Tehát Jézus teljes küldetésével mutatkozik be és a kis hűségesek gyülekezet rendelkezésére áll. → Jézus, a küldetése teljességével, a mi rendelkezésünkre is állhat. Ezért nem kell a magunk képességére tekintettel félni a kihívásoktól. Hisz egy hatalmas Úr van mindig mellettünk.

Igaz. A valódi mérce. Akihez viszonyítva van a minősítés: „Aki hisz én bennem, annak örök élete van. Aki nem hisz az Isten Fiának nevében, már elkárhozott”. Teljesen leegyszerűsíti a megítélést: ami Krisztustól jön, jó; ami nem Krisztustól jön, rossz. → Ezt a mércét kell alkalmaznunk, minden dologra, javaslatra és emberre. A gyakorlatban meg kell vizsgálni, hogy a magatartás, a terv, az irány stb., mennyire felel meg a Krisztusi példának és tanításnak. Ha igen, akkor jöhet, ha nem, akkor elvetendő.

Dávid kulcsa. A befogadás és kirekesztés jele. Akinél a város kulcsai voltak, eldöntötte, hogy ki jöhet a városba és ki nem. A király után a legbefolyásosabb ember volt. Krisztus Isteni hatalommal rendelkezik, mely által valakinek megnyitja a Mennysorság kapuját valaki előtt bezárja. Az erejét még külön is kihangsúlyozza: „amit kinyit, senki nem zárja be, és amit bezár, senki nem nyitja ki”. A) Ez vigasztalás a bűnbánó bűnösnek: Nincs olyan bűn, mely kirekesztene az Üdvösségből, akár hogy is vádol a Sátán. Jézusnak hatalma van minden bűnt megbocsátani. A kutyából is lehet szalonna az Isten országában. Jézus le tudja oldani a megkötözöttségeket, a régóta rabságban tartó bűnök, az indulatok rabláncait. Ha Ő leoldja, tökéletesen szabad lehetsz. Felszabadulhatsz a szolgálatra, a teljes emberi életre. Mi akadályoz meg, hogy békés és kiegyensúlyozott családi életet élj? Jóban legyél a szolgatársaddal? A szolgálatodat jól és örömmel végezd el? Ezeket Jézus le tudja oldani. De visszajöhetnek a megkötözöttségek, ha visszafogadjuk azokat. Pl.: nem merünk a börtönből kijönni, pedig már nyitva az ajtó. S akkor visszajön a börtönőr és ismét ránk zárja a cellát. Ha nem merünk másat csinálni, csak azokat mozdulatokat, melyeket a megkötözöttségünkben, akkor ismét megkötöz nagyon könnyen, mert ugyan az a megszokott formánk maradt. B) Figyelmeztetés: hogy Jézus be is zárhatja az üdvösséget, ha nem használjuk ki a meglévő alkalmakat, ha nem engedelmesen hajtuk végre az utasításait, ha nem hozunk gyümölcsöket, a gazda kívág, ne foglaljuk el feleslegesen a gyümölcsöt hozó fáktól helyet a kertjébe (s akire sok bízott, sokat is kérnek tőle számon). Tehát Krisztus figyel a maga házára. Tőle függ az üdvösségünk. A „Dávid kulcsa” kif. mutatja a legközvetlenebbül, hogy Jézus a maga kezébe veszi a gyülekezet irányítását (irányít, mint Király). Több gyülekezetnél lehetett megfigyelni bizonyos emberi vezető csoportokat (nikolaiták, Jézabell csoportja), melyek vezetése, mindig elítélendő volt. A Filadelfiai Gyülekezet függött legközvetlenebbül Krisztustól és nem, talán jelentősnek látszó emberi szervezetektől. Mégis ez a gyülekezet maradt meg. → Az Egyházunk szervezete megújulásának ez az egyszerű útja: minden gyülekezet megújítja kapcsolatát Jézussal és azt követően önként szerveződnek megyei vagy kerületi Egyháztestté. Tehát nem egy kívülről való megújulási reformrendelet a lehetséges (ezeknek lehet, hogy látványos, de legfeljebb csak ideiglenes eredménye van), hanem belülről lehet csak megújulni (elhatározzuk a Krisztustól jövő teljes függést). A kívülről jövő Egyházszervezésnek több mint

másfélezer éves hagyományai vannak: a Konstantínus (államegyház: 325, Nagy Konstantin államegyházzá teszi a keresztyénséget; 381, Nagy Theodosius kizárólagos vallássá teszi a keresztyénséget; István királyunk már tűzzel vassal teszi keresztyénné az országát). Ebben elvész a Krisztussal való kapcsolat 2 lényeges eleme, mely a kapcsolat erejét határozza meg: a személyes meggyőződés Krisztus személyének és tanításának igazságáról és az önkéntes felvállalása Krisztus követésének és Krisztus családjának az Egyháznak. Ezért a kívülről jövő kizárólagos Egyházszerkezésbe (lásd Konstantínus), már eleve bele van kódolva annak a bukása. Mert az Egyház identitáskriszistét fejleszt ki. A Konstantínus elleni lázadás, a szekularizáció (a társadalom elvilágiasodása). A szekularizáció ott a legerősebb, ahol a konstantínus a legkiterjedtebb (Ny – Európa, Skandinávia). Pl.: Egy svéd ismerősünk magyarázta, hogy 6000 fős a gyülekezetük, de csak 5 ember jár vasárnap templomba. A mi generációnk azért jelentős, mert egy teljesen új Egyházképet kell megvalósítanunk. A mi lehetőségünk, hogy az Egyházat nem a szekularizáció, hanem a diktatúra rombolta, s a szekularizáció lázadását ezért ki tudtuk kerülni. Könnyebb az Egyházat egy külső romboló rendszerrel, mint a belső szekularizációval való ellenállásban megújítani.

2. Értékelés. „Tudok cselekedeteidről...Bár kevés erő van, mégis megtartottad az én Igémet, és nem tagadtad meg az én nevemet”. Itt nincs negatív értékelés.

Jézus nagyon jól tudja a jelen cselekedeteinket. A legrejtettebbeket is. Még akkor is, ha azokat nagyon szeretnénk mások elől elzárni. Ez bátorítás és figyelmeztetés. A) Bátorítás, mert meglesz a jó cselekedeteknek a jutalma; B) Figyelmeztetés, mert meglesz a rossz cselekedeteknek is a következménye. „Mert amit vet az ember, azt fogja aratni is”.

Az Ige tart meg. Ha ragaszkodunk hozzá. Az Ige erőt ad. Pál mondja: „amikor erőtelenségekben mutakozok, akkor vagyok erős”. Mert Jézus ereje, az erőtelenségben mutatkozik meg. A) Az Igéhez való ragaszkodás azt jelenti: az Igétől kérünk tanácsot és erősítést, amikor valamilyen válasz helyzetben, vagy nyomorúságban vagyunk (sokszor azt mondjuk, nem érek rá a templomba menni a rengeteg gond miatt, pedig épp a rengeteg gond közepette van a leginkább szükséged az Igére); megtartom az Isten akaratát még külső nyomással szemben is (lehet, hogy kellene az a pénz, de mégis beadom a tizedet; nem dolgozok vasárnap; becsületes leszek; nem értem Isten akaratának az okát, de bízom benne, hogy ha Ő mondja, akkor biztosan a javamra szolgál stb.). A Filadelfiai gyülekezet nem tagadta meg Krisztus nevét. A „megtagadni” kif. valaminek való ellenállást feltételez. → A Krisztus mellett való kiállás mindig ellenállásba fog ütközni. Ezen nem kell csodálkozni. Ezt el kell fogadni. Az Örök létével

számolni kell. Különböen elesünk és elveszünk. De az is megtagadás, ha hallgatunk, amikor az Istent szidják, amikor bűnöket látunk. Nem kell direktbe nekünk tagadni, csak megalkudni kell a bűnnel. Hányszor alkudunk meg, amikor nem szólunk a káromkodásért (a jó kutya ugat, amikor a gazdáját bántják, hát mi hogyan szólnánk, amikor az Atyánkat bántják). B) De csak a Krisztus ügyéért érdemes szenvedni, terheket cipelni és kitartani. Más ügyért nem. Az ördög gyakran a hívő ember lelkiismeretét megtévesztve, akar nem Istentől jövő terhekkal megnyomorítani, hogy többé ne szolgáljon az ember és a későbbi szolgálatát is már eleve az előítélet terhe nyomja össze. Pl.: Istentől jövőnek feltüntetve elhitetni, hogy fel kell vállalnunk olyan szolgálatokat, konfliktusokat, áldozatokat, melyek nem a mi feladataink.

Nyitott ajtókat ad Krisztus a hűség miatt. A „Nyitott Ajtók” kifejezés értelme:

Szolgálati lehetőség. Jézus megadja, hogy szolgáljunk eredményes legyen. A hűségben a kis erő Jézus hatalmas ereje által kompenzálódik: Jézus adja a nyitott ajtót. A) Még azt is, hogy az ellenség megszegyenülve elismerje, hogy nálunk van az igazság. Erre utal, hogy a Sátán zsinagógájából leborulnak Krisztus előtt a gyülekezetben. → Lehet számítani az ellenséged és az ellenséges érzület megszegyenülésére. Csak Istentől várd az igazságszolgáltatást és ne „segíts be” e területen az Istennek. Tehát ne te állj bosszút, mert a bosszúállás az Istené. Ő biztosan cselekedni fog. B) Jézus nyitott szolgálati lehetőséget ad nekünk is. Be kell lépni a szolgálati területre: emberekhez menni, akik téged várnak (sok ember várja a te megszólításodat); sok szolgálati terület van, melyet neked kell betölteni; gyerekek vannak, kik az Isten szerinti nevelésre várnak; házastársak, kik az Isten szeretetét kérik tőled; elesettek, akik az Isten vigasztalását várják. Lépj be a szolgálatba és meglásd eredménye lesz. Kivirágzik körülötted a szolgálat. Az életed is kivirágzik. Örömmel végzed, majd a munkát. Lehet, hogy eddig eredménytelen és csalódott voltál, mert olyan ajtókon akartál bemenni (talán erőszakkal is), melyeket nem Jézus nyitott meg előtted (olyan szolgálatot kezdtél el, ahol nem volt helyed, olyan emberekkel léptél kapcsolatban, akikkel nem kellett volna stb.). Jézus ismeri eddigi erőlködéseidet és kudarcaidat és hajlandó ajtót nyitni előtted a szolgálatban. Csak lásd meg, hol. C) Csak azon az ajtón menj be, amit Jézus nyit meg előtted. Ne törj be ajtókat. Azok mások számára lesznek megnyitva. Vagy ne feszegetsd a most bezártakat. Melyek lehet eddig előtted voltak nyitottak. De Istent most másokat nyit meg előtted. Találd meg ezeket a számodra nyitott ajtókat és hagyd a kesergést a sok bezárt ajtó és hiába való dörömbölés miatt. Pl.: Az egyik fiatal ember rég nősülő helyzetbe érkezett. De neki volt egy leány, akivel próbált volna folyamatosan összejönni. Évek teltek el „se veled, se nélküled” huzavona állapotban. Aztán az egyik őszinte beszélgetés után, a lány kiadta az útját. Majd hónapok gyötrődése és menekülése következett. S eszébe jutott egy lány, akivel

valamikor együtt tanultak. Szimpatikus volt neki, de semmi különös. Kis utánajárás és megszerezte a telefonját, felhívta. A lány szabad. Találkozás. Hatalmas beszélgetések és felismerés: Ő az. Amikor ezt megmondta a lánynak, a lány csak annyit mondott, hogy én már évek óta várok rád. Meglett a nyitott ajtó. Most nagyon szép házasságban élnek.

Fejlődés. Mert előttünk van a nyitott ajtó. Az előttünk lévő irány, a fejlődés jele. Csak akkor van fejlődésünk, ha az Isten által kinyitott ajtón megyünk be, vagyis ha az Isten által elkészített szolgálatot végezzük. Csak az Isten által mutatott területen tudunk kibontakozni. Máskülönben törések vannak. Ui. lehet, hogy vannak még körülöttünk csábító nyitott ajtók, de azok nem előttünk vannak. Tehát azok levisznek a haladásunk útjáról, vagy hátrafordulva visszafejlődést jelentenek. A nem Isten által kinyitott ajtók, azok vagy hátul, vagy mellettünk vannak (hogy visszafejlődjünk, vagy eltérjünk), amelyek veszélyes kísértések. Pl.: Az egyik kedves hívő testvér a munkahelyén felvállalhatott feladatot, amely nem a személyiségéhez illő, emberekkel való konfliktusokkal jár, a családjától vonja majd őt el, de amellyel a ranglétrán előrébb haladhat. Sokat gondolkodott és imádkozott. Volt egy szelíd felesége, aki óvta. De úgy értelmezte, hogy az Istentől jövő lehetőség ez és neki küldetesként fel kell ezt vállalni. Pedig valójában, a maga titkos előretörő vágyait vetítette bele az Istent akaratába. És valóban: a személyisége torzult és tört, a kapcsolati konfliktusai rendszeres feszültséget okoztak, a család pedig szinte menekült tőle. Az addigi viszonylag kiegyensúlyozott élete felborult és az igazi küldetését nem tudta betölteni. De ő kitart, neki áldozatot kell hozni, a lelkiismerete miatt is. Pedig nem az Isten küldte, csak a saját a belső rejtett vágyait nem ismerte fel, melyek mozgatták. S a későbbiekben, ha meg is látja az ő igazi helyét és felvállal egy másik szolgálatot, annak elvégzéséhez már nincs ereje és tele van az előítélet terheltségével.

Üdvbizonyosság. A Mennyország kapuja ki van nyitva a gyülekezet előtt. Szabad a bejárás a Mennybe. Várja Őket Krisztus. Lehet, hogy itt a földön megvetett a gyülekezet, de Krisztusnál a legértékesebb. A legértékesebb vagy a Számára. A keresztyén ember, ezért nem fél a haláltól. Tudja, hogy Istenhez kerül, mert otthona van a Mennyben. Ez a Krisztus által állandóan nyitott ajtó, jelent békességet és biztonságot a keresztyén léleknek: bármilyen körülmények legyenek is (betegség, félelem, bűnök vádolása), mégis Isten elé kerülhetnek.

3. Tanács: „tartsd meg, amid van, hogy senki el ne vegye koronádat.”

A korona: az elért, vagy a kapott eredmény. A királyok vagy örökség, vagy saját szerzemény által kaptak koronát (mely az eredményt, az uralkodási területet jelenti). → Isten kegyelméből sok mindent kaptunk (személyesen és közösségben: képességeket és testvéreket, eszközöket és kapcsolatokat, tulajdonságokat és programokat). Ezeket meg kell ismerni. Mert sokszor azért

nem tartjuk meg és könnyen hagyjuk elveszni értékeinket, mert nem ismerjük meg azokat. Ezért meg kell ismerni: 1) Magunkat. Erre időt és őszinteséget szánva. Mink van? Milyen hitéleti szintünk? Milyen testvéri kapcsolatunk? A legjobban úgy ismeri meg az ember magát, ha a tükörbe néz. Ez nem csak fizikailag, hanem szociálisan is érvényes. Szociális tükröket alkalmazva lehet megismerni magunkat. Pl.: Másoktól megérdeklődni, mi a véleménye rólunk. Esetleg asszociatív módszerekkel mondjanak egy-egy rólunk eszükbe jutó fogalmat (szín, foglalkozás, forma, hónap, érzelem stb.). Házi feladat: jövő héten, három velünk különböző kapcsolatban lévő embertől kérjünk magunkról véleményt (esetlegesen asszociatíven, három érzelmet fogalmazzanak meg velünk kapcsolatban). Perszer ehhez bátorság és a szabadság megadása kell (hogy a szociális tükör tisztát, vagyis szabadon tudjon tükrözni, pl.: biztosítani a vélemény alkotót, hogy bármilyen vélemény sem fogunk megsértődni). S ehhez képest kell a jót megerősíteni, a rosszat elhagyni, a ferdét kiigazítani. 2) A közösségünket. Milyen hitvallásaink, nézeteink, szolgálataink, programjaink, kapcsolati rendszereink vannak? Ezeket kell megismerni. Az Egyházunk és rendszerünk kritikusai (szinte kivétel nélkül) olyanok, akik nem ismerik azt amit/akit kritizálnak. A református alapelveinket, a Szentírást, a döntési szempontjainkat, az áldozatunkat. Vigyázzunk, mi ne ezek közzé tartozzunk. Hanem, tartsuk meg az értékeinket, egymást és érezze minden hozzánk tartozó a védelmünket és a bizalmunkat. Az utóbbi években felfejlődött a gyülekezetünk szolgálata és kiszélesedett a tevékenysége (kórus, kézimunkakör, gyerek foglalkozások, diakónia stb.), ezt kell megtartani és egyre minőségesebben végezni. Jézus nem új feladattal biz meg, hanem a meglévőben való hűséggel. Több gyülekezet abba rokkann bele és azért alakul ki a szolgáló tagok között feszültség, mert úgy vélik, hogy a fejlődés módja, az egyre több program szervezése. Pedig ez az elgondolás, a világi teljesítmény- és ingerkényszer hajszolása (mint a showbuisnisben, a minél több attrakció és az élményhajszolás a lényeg). A meglévő gyors átlépése és helyette új keresése. Pedig Isten értékrendjében teljesen más a szempont: a kevesen kell hűségesnek maradni. Majd Isten bízza ránk a többit. Tehát a programok szükségességét, Isten hozza el a mutatja meg. Nem nekünk kell egymást marni ezek miatt. A meglévő programjainkat és kapcsolatinkat elmélyíteni és minőségesíteni.

4. Ígélet. Különböző idői fázisokban beteljesedő ígéretek ad Jézus.

„Íme, neked adok némelyeket a Sátán zsinagógájából, azokból, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok, hanem hazudnak: íme, megteszem velük, hogy eljőjenek, és leboruljanak a te lábad előtt, és megtudják, hogy én szeretlek téged.” Az ellenség elismeri, a gyülekezet igazságát (kénytelenek elismerni, s erre utal az „eljönnek” kifejezés). Ez a gyülekezet kitartásának a sikere és igazolása (mert az az egyik legnagyobb siker, amelyet még az ellenség is kénytelen elismerni). Ezt még a közeljövőben meg

fogják látni. Az embernek szüksége van a földi sikerekre. Különben nem tudunk haladni. Isten tudja ezt és meg akarja adni a sikereket, melyek továbblendítenek. Nem tudom, hogy milyen sikerek várnak ránk/rád. De Jézus most közeli sikereket helyez kilátásba. Imádkozz, hogy tudd azokat felismerni, elvenni és értük hálákat adni.

„...én is megtartalak téged a kísértés órájában, amely el fog jönni az egész világra, hogy megkísértse azokat, akik a földön laknak." A kísértések idején kitart a gyülekezet. 1) Nem a maga, hanem Jézus erejével. Nem a magunk, hanem a Jézus erejével maradhatunk meg, ha hűségesen Mellette maradunk és Bele kapaszkodunk. Nem nekünk kell erőlködni és hadakozni. Isten mondja: „Maradjatok veszteg Én majd harcolok értetek". A mi dolgunk, hogy az Isten által megadott helyen kitartani (akár veszteglő állapotban is). Isten maga akar az életünkbe beavatkozni. 2) A kísértésnek órája van. Tehát van ideje, amikor az kiteljesedhet, de lesz vége. → Van úgy, hogy az életünkben különösen nagy kísértéseket és támadásokat élünk meg. Isten áll egyedül az idő felett és ő engedheti meg valakinek az idő kitöltését. Pl.: Mint egy háztulajdonos, aki kiadja az egyik szobáját. S ő határozza meg, hogy melyik szobát és meddig adja ki. Isten is az idő és a tér keretünk egy szakaszát kiadja albérlőknek bizonyos cél érdekében (ez a cél lehet, az alázat, a átgondolás, a leltár, a valaminek megbecsülése, a nevelés és erősítés stb.). Isten tudja, meddig tarthat a kísértésünk, amikor eléri a célját. S nem hagy erőnk felett kísérteni.

„Aki győz, azt oszloppá teszem az én Istenem templomában, és onnan nem kerül ki többé, felírom rá az én Istenem nevét, és az én Istenem városának, az új Jeruzsálemnek a nevét, amely a mennyből száll alá az én Istenemtől, és az én új nevemet."

Oszlop a templomban. Tartja Isten házát, a gyülekezetet. A jó munkának még több a jutalma. A) Az Isten ránk akarja terhelni az Egyházát. Mert ez az Ő temploma. Ui. ott van Isten temploma, ahol Isten jelen van. Isten az Egyházban van jelen. A következő időben engedd, hogy Isten még inkább megterheljen az Egyház feladataival. B) Isten otthona a Gyülekezet. S akkor érzi magát valaki otthonosan a gyülekezetben, ha az Atyával és a Megváltóval találkozhat. De Jézus ott van jelen, ahol a nevében gyűlnek össze. Azt a közösséget áldja meg, ahol a testvérek közösségben vannak. Tehát a Krisztus körüli gyülekezetépítés, az Egyházunk és a személyes szolgálatunk nagy feladata. Hogy méltó otthona lehessünk az Atyának és az Atya gyermekeinek. Otthonná kell tenni a gyülekezetet és ezt az otthont nekünk kell tartani. Az otthonos gyülekezet, a jövő gyülekezete. Pl. a gyakorlatban azt kell, hogy megélje aki közénk jön, hogy elfogadják, megértik, felvállalják, a szabadságot és a védettséget megélheti. Mit teszünk a gyülekezet építésének és otthonná tételének az érdekében? Házi feladat: jövő héten min. három ember felé fejezd ki a személyével kapcsolatos

pozitív érzéseidet (pl.: örülök, hogy találkoztunk; jó téged látni; sokat gondolok rád és akkor már öröm van bennem stb.). Ezek nagyon fontos gyülekezetépítő gesztusok.

Isten és Jeruzsálem nevének felírása. Tulajdont jelent. Isten dicsekedni akar velünk, mint tulajdonával. Ékes, mindenki által látott helyen, oszlopokként lehetünk a templomban és Isten tulajdona vagyunk. Isten dicsekedhet veled?

5. Bíztatás és figyelmeztetés: Akinek van füle hallja... Nem mindenki hallja. A lényeg, hogy te benne légy az Igét hallók, megértők és megcselekvők társaságába.